

RESTVERSCHIJNSELEN

Komisch toneelspel in twee bedrijven

door

RIENEKE KROESE-HEIJM

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **RESTVERSCHIJNSELEN** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **RIENEKE KROESE-HEIJM** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2000 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **8** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Vrouw: vijfenveertig

Vrouw 2: vijftig

Vrouw 3: vijfendertig

Vrouw 4: twintig

Vrouw 5: veertig

Man: achtenveertig

Man 2: zevenendertig

Man 3: vijfenvijftig

DECOR:

Men ziet een braakliggend terrein. Er ligt allerlei troep zoals lege blikjes, sigarettendoosjes, een stuk ijzer b.v. verwrongen kippengaas, een in elkaar gewrongen oud kinderbadje, stukken steen, verdroogde planten, een versleten schoen, een karkas van bijvoorbeeld een uitgekookte kip of vis of iets dergelijks, zand, enz., enz.

EERSTE BEDRIJF

Een kleurloos stel zit op oude klapstoeltjes. De vrouw kijkt voor zich uit en eet wat droge cornflakes uit een bakje. De man naast haar zit te vissen boven een grote emmer. Doordat er weinig zuurstof in de lucht hangt zijn de bewegingen wat traag. Maar ze praten als de beste. Om traagheid te vermijden is het belangrijk om sommige teksten snel achter elkaar te laten verlopen.

Vrouw: *(eet, stopt, luistert kauwt verder en stopt weer, heel enthousiast)* Hoor je dat?

Man: Wat?

Vrouw: Volgens mij hoor ik een... *(luistert)* hòør je nu echt niets. Of ligt het soms aan mij.

Man: Nee... eh ja.

Vrouw: Jammer. Dan zal ik het me zeker verbeeld hebben.

Man: Zeker jammer.

Vrouw: *(eet, stopt, luistert zeer geconcentreerd, kauwt weer verder tot ze klaar is)* Je weet toch hopelijk nog wel wat een vogel is hè.

Man: Nog steeds.

Vrouw: Gelukkig. Ik had even mijn twijfels. *(eet)*

Man: Weet jij eigenlijk nog wel wat een vis is.

Vrouw: *(beledigd)* Ja, natuurlijk weet ik dat. *(eet weer langzaam door)*

Man: *(blij)* Nou je zult het anders niet geloven maar ik heb geloof ik beet. *(hij houdt zijn hengel in de emmer maar haalt hem iets omhoog)* Ja hoor hij is er in getrapt. *(overdrijft)* Dat zo'n beest dat iedere keer pikt zeg.

Vrouw: *(droog)* Hij zal wel moeten, er is toch niets anders.

Man: Grote kieuwen hè.

Vrouw: *(ze pakt met een heel klein kopje die ze uit haar tas haalt z.g.n. wat water uit de emmer waar haar man in vist, en drinkt deze leeg, ineens ziet ze wat voorbij komen en is daarover zeer verbaast)* Kijk nu eens, zie je dat?

Man: Wat?

Vrouw: Leven!

Man: Leven, ha, ha, ha, laat me niet lachen.... Wáár?

Vrouw: Daar! Volgens mij is dat een haas.

Man: Dat is toch geen haas, die is veel te langzaam maar ik geef je een kleine kans.

Vrouw: Een kleine kans?

Man: Mits dat uitgemergelde pluizige plukje met zijn laatste rit bezig is, zou het er mogelijk een kunnen zijn, alhoewel hij gaat er niet als

een haas van door. Ik denk toch eerder dat het een rabbit is.

Vrouw: Een wat?

Man: Een rabbit.

Vrouw: En dat is.

Man: Weet jij niet eens wat een.... ach, laat ook maar. Het is ook onbelangrijk.

Vrouw: Zeker een nieuw soort leven.

Man: Het is in ieder geval geen haas, die zijn er volgens mij allang niet meer.

Vrouw: Sorry, dat was ik even vergeten. Maar de natuur komt nog steeds met verrassingen.

Man: Laat me niet lachen. De natuur komt helemaal niet met verrassingen. Jij komt alleen maar met verrassingen. Wat is in hemelsnaam, de natuur. Leg mij dat eens uit.

Vrouw: Kijk toch om je heen lieverd. Zie je dat dan niet.

Man: Wat moet ik volgens jou dan zien.

Vrouw: Ben ik dan geen stukje natuur.

Man: Als je het zo wilt zien, ja dan kan ik er nog wel een paar opnoemen. Wij zijn alleen maar wat overblijfselen van de natuur. Restverschijnselen. Het zit echt tussen je oren lieverd, geloof me nu maar. Dat plukje dreef voort op de wind.

Vrouw: Was er maar wind, dan konden we daar iets van mee pikken.

Man: Zal ik er dan nog eentje laten. Ha, ha, ha. (*krijgt het een beetje benauwt*)

Vrouw: Dat komt er van. In ieder geval hebben we wat gezien. Dat geeft de mens weer moed. Heb jij eigenlijk je boek bij je?

Man: Ja, die heb ik bij me.

Vrouw: Dan zal ik daar zo wel in gaan kijken. (*dompelt weer het kopje onder*) Zeg, laat je hem nu nog lang zo hangen?

Man: Ik kan hem moeilijk laten zitten.

Vrouw: Dat is mijn vraag niet.

Man: Wel mijn antwoordt. Ik hou het in ieder geval zo nog wel een tijdje vol.

Vrouw: Maar dat beest niet.

Man: Vis heet zoiets schat.

Vrouw: Vis dan, om jou te plezieren.

Man: (*staat langzaam op*) Zou jij die hengel dan voor mij eens vast willen houden?

Vrouw: Moet ik dat doen.

Man: Zie jij hier iemand anders dan?

Vrouw: Eh... (*kijkt om zich heen*) ...nee.

Man: Nou dan. Ik kan het moeilijk met mijn mond doen. Hier heb ik

toch echt twee handen voor nodig. Help nu maar even, wil je?

Vrouw: *(zet het kopje op de stoel en pakt de hengel over)* Dan ben jij wel de lul.

Man: Hoe dat zo.

Vrouw: Jij moet hem er af halen. Ha, ha, ha, ha. *(stopt snel met lachen en hijgt iets)*

Man: *(doet haar na)* Ha, ha, ha... *(rommelt in de emmer, het lijkt wel alsof hij ergens iets in propt)*

Vrouw: *(kijkt om zich heen)* Zeg, de hoeveelheid rommel die hier ligt valt erg mee.

Man: *(kijkt op)* Vind je. Het had beter gekund.

Vrouw: Die plek van vorige week was erger. *(ineens hoort ze weer een vogel fluiten, ze legt meteen de hengel op de grond)*

Man: Had je niet even kunnen wachten tot ik klaar ben.

Vrouw: Nee. *(ze staat op)* Nu weet ik het heel zeker.

Man: Wat weet jij zeker.

Vrouw: Dat ik iets hoor. Ik verbeeld het me toch echt niet. *(ze gaat rond lopen om te kijken of ze een vogel ziet)* Ik ben toch niet achterlijk.

Man: Zo, weer gepiept. *(veegt zijn handen af aan een oude doek, drinkt het kopje leeg, dat op de stoel staat en pakt meteen een boek uit zijn tas)* Weet je wat ik gevangen heb? *(kijkt even in de emmer en pakt zijn bril uit zijn borstzakje en kijkt dan weer in het boek)* Een snoek.

Vrouw: O ja. *(loopt naar hem toe en kijkt mee in het boek)* Nou die ziet er best gevaarlijk uit zeg.

Man: Die eet vis.

Vrouw: Hij krijgt alleen geen vis.

Man: Zie je, dit is nu pas een èchte rover.

Vrouw: Wat een griezel zeg. Moet je die tanden eens zien, dat zijn toch net gekartelde messen.

Man: Die zien er niet al te best uit.

Vrouw: Die is toe, aan een brug.

Man: Ik laat hem liever in de emmer.

Vrouw: Ik bedoel een gebitsprothese.

Man: De kwaliteit van de vis was toen al ver te zoeken, wat zeg ik niet eens te vinden. Ik denk dat dit één van de laatste uitgave is. *(kijkt naar de kaft van het boek)*

Vrouw: En toen ging het al slecht met de vis.... Zelfs met water onder een brug.

Man: Dit soort heeft misschien alles wel uitgeroeid.

Vrouw: *(kijkt in de emmer)* Past die eigenlijk wel in de emmer.

Man: Dat zie je toch.

Vrouw: Nou hij past anders maar net. Op die foto lijkt hij toch echt veel groter.

Man: Logisch! In die emmer groeit hij ook niet meer. De vis is op. *(zet zijn bril weer af)*

Vrouw: De vis is op? O je bedoelt het levend aas. *(pakt een rond bolletje brooddeeg uit een bakje en geeft dit aan haar man)* Zie je nu hoor ik het weer.

Man: Ja nu weet ik het wel. *(legt het boek neer, pakt de hengel en doet het stukje deeg er aan)*

Vrouw: Nou zeg.... misschien reikt mijn gehoor verder dan die van jou. Doe mij een lol en zet je gehoor eens op vol. Een klein beetje energie mag je er voor mij heus wel insteken hoor. De liefde gaat niet alleen door de maag.

Man: Oké, oké... om jou te plezieren. *(legt zijn hengel weer op de grond en spitst als het waren zijn oren door wat rechter op te gaan zitten en doet zijn ogen dicht)* Moeten mijn schotelantennes ook soms uit.

Vrouw: Leuk! Hou je mond nu maar. *(ze loopt naar voren en kijkt om zich heen)* We moeten alleen wel even geduld hebben. *(vrouw 2 komt heel langzaam al zoekend op, ze heeft een oud rafelig touw in haar hand)*

Man: Ja ik hoor iets, het loopt als een kievit.

Vrouw: *(is zeer verbaast)* Een kievit!

Man: Het is er volgens mij wel eentje op zijn retour.

Vrouw: Ja, ja, wees nu maar stil, anders horen we die vogel nooit. *(vrouw 2 staat stil en kijkt naar hen)*

Man: Misschien heeft die vogel van jou, pauze. Die vogel is volgens mij gevlogen. *(doet zijn ogen open en ziet ineens vrouw 2 staan)*

Vrouw: Ik heb daarnet toch echt een vogel horen fluiten

Man: Deze heeft geen fluit.

Vrouw 2: Een goedendag. *(man knikt haar toe)*

Vrouw: *(draait zich om)* O, hé! Dag, u ook hier?

Vrouw 2: Heeft u misschien mijn hond gezien?

Vrouw: Hond?

Man: Hond... heeft u een hond? *(fluistert hardop tegen zijn vrouw)* Deze vrouw heeft leven schat. Niet te geloven.

Vrouw: Fantastisch! Dus u heeft een hond.

Vrouw 2: Ongeveer.

Man: Ik moet u helaas teleurstellen, wij hebben geen hond gezien. Maar wel een rabbit.

Vrouw 2: Maar dat is mijn hond.

Vrouw: Wat is toch een rabbit?

Man: *(zeer verbaast)* O, is dat uw hond. *(tegen zijn vrouw)* Nou ja zij weet in ieder geval wel wat een rrrabbit is.

Vrouw: Is het soms een gekloond dier?

Vrouw 2: Gekloond.

Vrouw: Ik bedoel, hetzelfde van hetzelfde.

Vrouw 2: Ach, zo... eh, nee. Hij is redelijk zichzelf.

Vrouw: Hoe ziet hij er uit?

Vrouw 2: Het is een klein pluizig bruin geval, wat zich langzaam voortbeweegt.

Vrouw: *(tegen man)* Zie je wel. Het was dus toch leven.

Man: Als u het over hetzelfde pluizige plukje heeft wat mijn vrouw en ik hebben voorbij zien schuiven dan had het volgens mij toch iets meer weg van een haas.

Vrouw: Volgens jou?

Man: Nou ja volgens jou dan, wat maakt het uit wij zijn toch samen één.

Vrouw: *(tegen vrouw 2)* Wij zijn een gekloond stel. *(tegen man)* Hè schat. Ha, ha, ha. *(houdt haar hand op haar borst, ademt wat zwaar)*

Vrouw 2: Hij heeft nogal lange oren. Het zou wat misleidend kunnen zijn.

Man: Is het soms een hangoor rabbit.

Vrouw: Of een kruising hazewindhond.

Man: Het is Engels.

Vrouw: Een kruising Engels?

Man: Een rabbit is Engels.

Vrouw: Ah, o, Engels.... Èngels, ach hoe kon ik zo stom zijn. Maar wat is nu een rabbit?

Man: Nee hé! Wacht! *(pakt het boek)* Kijk mop, dit is nu een rabbit.

Vrouw: *(kijkt mee in het boek)* Maar dat is een konijn.

Vrouw 2: Mijn hond, is een konijn. Dat zei ik u al.

Vrouw: *(verbaast)* O ja? Dus uw konijn... eh hond, is een konijn.

Vrouw 2: Mijn konijn noem ik alleen maar voor het idee een hond. Vroeger had ik een hond maar zoals u waarschijnlijk wel weet zijn ze er niet meer, dus noem ik het een hond. Wàs het maar een hond.

Man: Dan hadden we hier eindelijk weer stront. *(tegen vrouw)* Is het eurootje nu eindelijk gevallen.

Vrouw: *(even is het stil)* Ik snap hem.

Man: Dat duurde wel even.

Vrouw 2: Ondanks dit milieu, waren ze ook bijna uitgeroeid. Sommige hebben zelfs die nare konijnenziekte myxomatose overleefd. De sterkste hebben het toch gehaald.

Vrouw: Dat komt natuurlijk omdat ze in de natuur leven.

Vrouw 2: In de natuur?

Man: Léven! Dit was anders wel de eerste die ik sinds jaren buiten zag lopen, leven. Zeg maar gerust schuiven.

Vrouw: Nou ja, in ieder geval zijn de sterkste dus bij de mensen thuis bewaard gebleven.

Vrouw 2: En net zoals wij hebben zij natuurlijk ook hun immuun systeem opgebouwd. *(kijkt in de emmer en trekt een vies gezicht)* En wat mag daar dan wel in zitten?

Vrouw: Een snoek.

Man: Hoe kom je daar nu bij?

Vrouw: Dat zei je net.

Man: Nou ja, ik maakte er een snoek van. Het leek er een beetje op.

Vrouw: Dat heb je mij vandaag anders zo niet gezegd.

Man: Ach, ik zeg wel eens meer wat, morgen heet hij weer anders. Er is niets veranderlijker dan een mens.

Vrouw 2: Hoe heet zoiets dan?

Man: Moment! *(zet zijn bril weer op en kijkt in het boek)* Ja, dat is hem... een karper.

Vrouw 2: Waren dat niet die hele grote vissen die ooit vroeger in het Amsterdamse bos zwommen?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto